

do 1.10.26

CC Strombeek

Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe **DE HOE**

Dertien jaar geleden moesten een man en een vrouw, 'hij' en 'zij', zich verontschuldigen. Ze wilden u graag iets vertellen over Denis Diderots *Jacques, le fataliste et son maître*, maar net zoals de hoofdpersoon van die roman zijn liefdesverhaal nooit verteld krijgt omdat hij voortdurend verdwaalt in nevenverhalen en subplots, zo slaagden de man en de vrouw er niet in om Diderots tekst voor u te ontwarren. Hun eigen verhouding, van welke aard ook, nam de bovenhand. Ze konden niet uitspreken – of *wilden* niet uitspreken – wat er speelde tussen hen, uit angst om wat er was stuk te maken door het taal te geven. Daarom bleven ze maar praten, om het er vooral *niet* over te hebben. En net daardoor dreigden ze elkaar te verliezen.

In 2012 won het toen pas opgerichte theatergezelschap Hof van Eede de TAZ-KBC Jongtheaterprijs met zijn allereerste voorstelling: *Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe*, gespeeld door Ans Van den Eede en Greg Timmermans. Dertien jaar later keren zij met DE HOE terug naar de bron van alle liefdesrelaties die ze sindsdien op het toneel hebben beleefd. Hoe resoneren de teksten van toen met hun levens nu? En krijgen ze die überhaupt nog gespeeld? In hun wispelturige hommage aan de kunst van het gesprek blikken Ans en Greg terug op hun toenmalige ideeën over de liefde, heimelijk verlangend naar hun verloren naïviteit. Een herwerking die ook een versperde poging is om terug te keren naar wie ze ooit waren.

Van Ans Van den Eede, Louise Van den Eede en Greg Timmermans | **Met** Ans Van den Eede en Greg Timmermans
Tekstbijdragen Wannes Gyselinck en Willem de Wolf | **Eindregie** Peter Van den Eede | **Scenografie en techniek**
Bart Mommerency en Bram De Vreese | **Kostuums** Elisabeth Michiels | **Productie** DE HOE

Met dank aan NOME Furniture | Met de steun van de Vlaamse Overheid

Duur voorstelling: 1u20'

Niet eten
en drinken

‘Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe’ van De Hoe: vindingrijk, gevoelig en heerlijk lucide ★★★★★

Ans en Louise Van den Eede en Greg Timmermans debuteerden in 2012 als Hof Van Eede met *Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe*, waarvoor ze meteen in de prijzen vielen. Ze baseerden zich op *Jacques le fataliste et son maître* (1785), Denis Diderots roadtriproman over een knecht en zijn meester te paard. Onderweg stapelen de anekdotes, toevallige ontmoetingen, verhalen-in-verhalen en filosofische uitweidingen zich op: is alles wat ons overkomt voorbestemd? Of kunnen we toch zelf de koers bepalen?

De kapotgespeelde fauteuils mogen in deze herwerking bij De Hoe dan gepromoveerd zijn tot Bauhaus-exemplaren, de lucide stijl en vindingrijke tekst van Hof Van Eede bleven heerlijk intact. Nog altijd moeten Van den Eede en Timmermans zich vooraf omstandig excuseren, nog altijd hebben ze eigenlijk geen tijd, nog altijd komen ze er maar niet toe te beginnen. Op een podiumbreed doek achter de twee acteurs loopt een captatie van dertien jaar geleden genadeloos mee. Het is mooi hoe ze het verleden in real time over-spelen.

Intussen laveren hun verbale schermutselingen tussen het ideale aantal vrouwenborsten en de ware aard van de aap van Kafka. Hun interactie is vintage De Hoe: een onophoudelijk spel van herhalen en onderbreken, liefkozende aanrakingen die dienen om elkaar het zwijgen op te leggen en geestige taalspelletjes die nooit onschuldig zijn. Met de licht uitgelaten sfeer willen ze ons verzekeren dat er tussen hen enkel eensgezindheid heerst, terwijl ze elkaar ondertussen fijntjes onderuithalen.

Zo behouden ze natuurlijk de geest van Diderot: ook in zijn roman gaat het om de omweg, de ontsparing. En vooral: zoals Jacques zijn liefdesverhaal nooit verteld krijgt aan zijn meester, zo krijg je ook geen vat op Timmermans' en Van den Eedes amoureuze spanning, die de hele tijd in de lucht hangt.

De eigenwijze tekst vergt wel wat van de kijker, maar net daardoor is het tweegesprek ook zo rijk. Tastend spreken, zou je het kunnen noemen: minutieus zoeken naar woorden, hardop gedachten vormen die nog te vers zijn om hun vaste vorm al te houden, omdat de taal altijd net achterloopt op wat we voelen.

Waar het met de wereld naartoe gaat getuigt van een onuitputtelijke nieuwsgierigheid en levenslust, en is zo een gevoelige ode aan zelfbewustzijn, precisie en, waar alles uiteindelijk om draait, de liefde. Of zoals Timmermans ergens oppert: "Het geheim van liefde is dat we nog het meest de kern van de zaak raken als we het verzwijgen."

Floris Baeke in *De Standaard*, 13.10.2025

"Diderot slaagt er maar niet in de lijn van zijn verhaal te houden. Althans, dat is het spel dat hij met zijn lezer speelt. En dat spel verdubbelen Van den Eede en Timmermans meesterlijk."

"Afdwalen vergt tijd, en daar is in onze kortademige samenleving geen tijd voor. En zo wordt een voorstelling die schijnbaar over niks gaat, een existentiële spiegel."

Karel Vanhaesebrouck in *Etcetera*, 13.10.2025

BINNENKORT

Podium Theater / Dans

Chapters of Celebration

Muziektheater Transparant / Benjamin
Abel Meirhaeghe & Wouter Deltour

za 24.10.26

📍 Schouwburg CC Strombeek

Podium Theater / Bij de burea

Being Britney

Colette Goossens

do 22.10.26

📍 Westrand Dilbeek

Podium Theater

Zeg me hoe het moet

De Nwe Tijd

do 19.11.26

📍 Schouwburg CC Strombeek